

I. ÉVFOLYAM.

19. SZÁM.

1883.

YÉG YIDÉK.

PANCsoVA.

Vasárnap.

AUGUSTUS 5.

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZMIVELŐDÉSI HETILAP.

MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési ár:

Egész évre 5 ft. Vidékre 5 ft. 50 kr.

Fél „ 2 „ 50 kr. „ 2 „ 75 „

Egyes szám ára 10 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Jabukai utca: 121.

Ide küldendők a lap szellemi és anyagi részét illető minden közlemények.

HIRDETÉSEK DIJJA:

Három hasábos petitsor 6 kr. Nyílttéri három hasábos petitsor 10 kr.

Bélyegdíj külön minden hirdetésért 30 kr.

A helyi ipariskola felállításához.

A törvény betűinek elég tétetett.

A közel jövőben teljesedésbe megy a nagyméltóságú közoktatásügyi miniszter azon fontos rendelete, melyvel városunkban az iparos tanoncok mindennapi rendszeres oktatásban való részesítését elrendeli.

Felesleges munka volna e rendeletnek, mely társadalmi állapotaink egyik organikus baját van hivatva orvosolni, jelentőségét, valamint áldásos hatását fejtegetni; a magas közoktatási miniszterium körülfekintő gondossága a legégetőbb napi kérdések egyikét oldotta meg e rendelettel.

Ha csak futólag tekintve hasonlítjuk is össze a külföld iparosainak műveltségét s iparának nagy fokú tökélyét hazai iparosaink műveltségével s iparunk fejlettségével, ez összehasonlítás resultatuma ránk nézve föltöbb leverő, de egyuttal tanulságos is leend. Leverő, mert bármennyi mentő okokkal és enyhítő körülményekkel iparkodjék is elfátyolozni tiszta látásunkat a nemzeti hiúság: világosan és kétségbevonhatlanul áll előttünk az elszomorító való, hogy iparunk fejlettsége nem áll azon a niveauon, miszerint lépést bírjon tartani a rohamosan előrehaladó kor követelményeivel és a külfölddel szemben eredményes versenyre kelhessen, s hogy iparosaink nagy többségének műveltsége egy cseppet sincs arányban azon helyzettel, melyet az iparos osztály, mint társadalmi és nemzetgazdászati szempontból is oly fontos rész, a nemzet-testben elfoglal.

Tanulságos pedig másrészt, mert ösmer-

ve a betegséget és okait, nagyrészt önmagunk józan belátásától függ, hogy megtegyünk minden intézkedést arra nézve, miszerint, e társadalmunk középosztályának és nagy tömegének szellemi és anyagi emelkedésére bénítólag ható kóros állapotokon gyökeresen segítsünk.

Iparosaink művelődése és iparunk fejlődése szoros kapcsolatban állanak; egyiknek emelkedése a másik fejlődését vonja maga után.

Méltó elismerés illeti tehát a törvényhozást, midőn az iparosok művelődési ügyét felkarolva, megnyitja az iskolák ajtait az iparostanoncok előtt, hogy alkalmuk legyen megszerezni mindazt, mire mint derék iparosoknak s művelt egyéneknek egyaránt szükségök van. Mert kézzelfogható igazság az, hogy művelt iparos százszor ügyesebben gyakorolhatja és fejlesztheti mesteriségét, jobban felfoghatja és kellőképpen mérlegelheti ipara hátrányát és előnyeit, valamint nagyobb eredménnyel értékesítheti munkaerejét és tehetőségét, mint az olyan, ki az annyira megváltozott és fokozott igényekről, izlésről sejtelenmel is alig bírva, még most is az ösopái által vert nyomokon halad.

Iparosaink művelődésének legjelentékenyebb hátránya a hiányos iskolázatásból következik. Az iparostanoneznak szánt gyermeket, mihelyt egy kissé föleseperedett, kivették vagy be sem adták, az iskolából, a nélkül, hogy az életben legszükségesebb ismereteket megszerezhetné volna; aztán beállították a műhelybe. Itt egy-két évig volt cseléd, pesztonka, a legény urak korlátlan

hatalmának és durvaságának áldozata s legfőbb kötelességei abból állottak, hogy a mesterségéhez nem tartozó dolgokat végezze, miközben ragadt is rá a mesterségből egy kicsi, meg nem is. Majd idők jártával felszabadult s lett belőle legény: vagy is képzett iparos, ki mesteriségének csinját-bínját ismeri. Így képezték nálunk, sőt képezik nagyrészt ma is, az iparost; nyilvánvaló, hogy ily módon se művelt ember, se derék iparos nem válhatik a tanonczból soha.

E hiány egy jelentékeny részén segít az iparosiskola, mely tisztán az iparosok specialis életviszonyainak megfelelő tanítási tervet követve módot nyújt arra, hogy a tanonczokból derék, munkaszerető iparos és értelmes állampolgár váljék. Ily alapon emelkedhetik iparunk is azon színvonalra, melyen kell, hogy álljon nemzeti jólétünk és vagyonosodásunk nagy előnyére.

E lap egyik számában jeleztük, hogy az iparosiskola szervezésére kiküldött bizottság elkészült tervezetével; e tervet szerint a tanonczok iskolája 3 évfolyamra oszlik. Két előkészítő évfolyam lesz külön a szerbek és németek számára, míg a harmadik évfolyamot a fejlettebb és jobb előkészítettséggel bíró tanonczok fogják látogatni. Alkalmunk volt e tervezetet, melyet az állami polg. iskola igazgatója kiváló gondnal és szakértelemmel szerkesztett, részletesen áttekinteni s határozott véleményünk az, hogy e tervet képezi az iparos-tanonczok oktatása kérdésének leghelyesebb megoldási módját.

E kiváló fontosságú ügyben a legközelebbi városi közgyűlés fog dönteni. Meg

Szépirodalmi csarnok.

Ujdonatuj kalap a fejemben....

Ujdonatuj kalap a fejemben,
Összetépett szív a kebelemben:
Inkább lenne a kalapom ócska,
Csak a szívem igaz-egész vóna.

Hej te kis lány, minek mosolygasz rám,
Ha egyébire úgyse gondolsz aztán?
Mit bánám, ha nem is mosolyognál,
De csak aztán egyébre gondolnál.

Csaplárosné de sok bort ad nékem,
Kell is, fele viz az üvegében!
Inkább nekem csak egy kortyot adjon,
De az aztán más világba hajtson!

Hej beh cudar hangos az a nótád,
Nem ér biz az egy fertály banknótát!
Húzzad cigány szomorúan, csendben,
Hadd sirhassa magát ki a lelkem.

B. Molnár Sándor.

T o l l a k.

Valamely párna belsejéből eltévedt fehér kis pelyhes föl- s alá szálldogált s a nyitott ablakon kiröpült.

Egy toll, egy semmi, melyet a lehellet tova- visz, melyet a gyermek eltép s a mely az életben mégis oly nagy szerepet játszik.

Igen, a tollnak van része, sokszor fontos része életünkben; számtalan dolognak jelképe, viganak is szomorúnak is.

Ez a könnyű, puha, finom tollacska újon- szülötteinknek párnául szolgál, e kedves pelyhen nyugszik majd az imádott fő. De sohasem találjuk elég lágynak, elég könnyűnek ezt a fehér pelyhet, a mely először takarja be azt a szegény kis madarat, ki dehogyan hagyná el meleg, puha fészket. S a magukat bölcsnek hívők nevetnek talán, ha egy gyöngye, ügyetlen kis kacsó a párnájából elszálló toll után kap. Pedig mi is csak toll után futunk egész életünkben!

Már a toll, melyen világbaléptünk nyug- szunk, megmondja, milyen pálya nyílik előttünk. Van szegények tolla, van gazdagok tolla; de mindenütt keresik s az elfáradt test, a nehéz fő föle várja nyugalma. A tollak finomak, szépek ragyo- gók — s nem ennyiből áll-e a különbség az em- beri teremtmények milliói közt?

A gyermek ösztönszerűleg szereti a tollat. Mint a vad, fel akarja magát vele ékesíteni, s nevet örömeiben, ha valóban neki adják. Ez a szárnyas, repülő, hajlékony, vidám jószág egészen

játéknak való. Az ember ékességei közt ez az egye- dül tárgy, mely hordozója természetének egy részét el látszik kölesönözni. A toll büszke, hódító, könnyelmű, kétségbeesett s szennyezett lehet s az is.

Nem voltak-e valóban előkelők azok a tollak, melyek a hős lovagok sisakjait koronáz- ták s lovaik homlokán büszkélkedtek? E szép tol- laknak bizonyosan volt részök a győzelemben; s nem egy követte őket szemével midőn az argus-i sikságon lebegtek fehéren, btszékén mintegy kérdve, győzőn-e vagy bátortalanodjék? Nem, e kevély tollbokréták nem voltak csak hiábavaló ékítmény; az, ki sisakjára szép fehér, sűrű tollakat tűzött, annak bátor szerelmes s gyöngédnek kellett len- nie, a fekete tollas lovagok ellenben szomorúnak, féltékenyek s halálkeresők lehettek.

Az nap, midőn az emberek megszüntek sze- retni a tollat, az nap valami lealaesonyított szí- vökben, és ezt be is fogjuk bizonyítani. A ruha nem csinálja a szerzetest, sem pedig a kard a katonát. Mindamellett bizonyos, hogy az egyiknek ruhája világos tanújele annak, hogy már nem tudja a kardot forgatni, míg a másiknak min- dig késznek kell lennie kivonására. A büszke szereti a büszke dolgokat, a negylelkű szereti ezt ki is mutatni. Semmi sem jelentéktelen. Ha IV. Henrik nem szerette volna fehér tollbokrétáját, könnyen megtörténik, hogy sohasem veszi be Páris. Képzeltétek egyszer morosus, szigorú hugenottának és . . . a világ talán másforma.

A XVII. század egész nemzedéke — s van e ennél francziább, gallabb, életteltőbb, — szerette a tollat. Felhalmozzák nagy nemezkalapjaikon, s

vagyunk győződve, hogy a közgyűlés teljes tudatával bír ez ügy horderejének s még a következő tanév elején megnyitva az iparostanoncok iskoláját, eleget tesz a miniszteri rendeletek s még inkább saját erkölcsi kötelességének. Mert városunk jól felfogott érdekei követelik ez ügy sürgős és haladéktalan elintézését s az e tekintetben hozott áldozatkészségnek gyümölcseit a közel jövő fogja meghozni leendő iparosaink műveltségében s iparunk fejlettségében. Mindkettőnek záloga az iskola: mindkettő a közgyűlés kezébe van letéve. Nem hisszük, hogy kisínyes szűkkeblűség amnyi nemes ügy sirósója, gátolná meg e kérdés megoldását; ha valahol, úgy itt nincs helye a krajczáros megtakarításnak, valamint nem hisszük, hogy e nagy jelentőségű és sürgős ügy a hivatalos luza-vona labirinth útjára tereltetik.

A várost csak részben terheli anyagi áldozat, a másik részt iparosaink viselik a tanoncokért járuló évi egy forintnyi tandíj fizetése által s így fel nem tehető, hogy néhány száz forintnyi évenkénti kiadás megtakarítása által kockáztatva, vagy tán késettelve lenne e városunk középosztályának művelődését eszközölő intézmény életbe léptetése. Mert nyilvánvaló, hogy ha az iparosiskola nem idejében, azaz a szorgalmi időben nyílik meg, a 2—3 hónapi késedelemzés, majd a kezdet okozta idővesztés problémakussá teszi az egész évi eredményt.

Várározással de egyúttal teljes nyugodtsággal tekintünk a közgyűlés határozata elé, mert tudjuk, hogy szíven hordja e város szellemi és anyagi előrehaladását s midőn más hazai városok példáját követve megnyitja a leendő iparosok előtt a művelődés csarnokait: osztatlan elismerését érdemi ki mindazoknak, kik hazai iparunk fejlődésének, nemzeti vagyonosodásunk emelkedésének alapfeltételét iparosaink műveltségében látják. — ó.

A csángók javára annak idején számos különféle hazafias ajánlat érkezett volt — jórészt a helybeli csángóegyesület révén — Nagy György kormánybiztoshoz. Nagyrészek ezeknek elintézetlenül maradt, úgy hogy az aldunai kormánybiztosság felhívja az illetőket, a mennyiben ez ajánlatok eddig érvényesítve nem lennének és az ajánlattevők azokat fenntartják, hogy a jánlataikat megújítva a kormánybiztossághoz Páncsovára beküldeni szíveskedjenek. Az aldunai telepítési kormánybiztosság mihelyt a tett ajánlatok tudomására jönnek, haladéktalanul megfelelő módon intézkedni fog.

porla huzzák, midőn hölgyeiket köszöntik: mennek, futnak, megverekeznek, szeretnek, ismét megverekeznek, győznek és szép tollaik élénken s vidáman lengedeznek. A nők homlokán is ott vannak, e nagylelkű s vakmerő nők, egy Montpensier, egy Luqueville, egy Pflaigröfnő fején. A ki az élénkszerű tollakat, e szárnyas lángokat mintegy, szereti: az szereti egyszersmind a zajt, az életet, sőt szereti a vihart. Nemde, senki sem képzelhetné a port-royali urak közül akármelyiket is fején tollat? De egy Lanzun-t minden esetre. Szinte látjuk annak a tollait, ki egy óráig M. de Montpensier, M. de Dombes stb. volt. A régi monarehia, a régi Franciaország, a régi etiquette, hol van mindez? Toll csak toll, azelőtt szép és diadalmas, most széthordva a vihar által.

A XVIII. század szenvedélyesen szerette a tollakat. Mintán a királyok baldachinjait ékítették volna, az elegáns hölgyek ágyait díszítik: a gyöngédszinezetű selymezet fölé emelkedve bájos koronát képeznek. Minden szép és büszke nő természetesen szereti a tollat, minde hajporozott fő ékeskedik is vele, az igaz a tulságig. De még e tulásban is mennyi méltóság! S mily szép tartás, mily könnyű járás s magasan hordozott fő kell ez extravagans tollak viseléséhez, hogy nyomasztóknak ne lássanak! S azok, kik oly tulzással használták, képesek voltak a legnagyobb utópiákra. Az ember élti az „Uj Heloise“ sikerét, ha csak egy tekintetet vet e tollakra, melyek nem sokára vértől áznak. S minthogy semmi el nem múlik, semmi meg nem változik, mert az emberi szív alanjában mindig ugyanaz marad, mert min-

A csángók egészségi állapota nem olyan nagymérvűen aggasztó, ahogy a lapokban írták. A gyurgyevóiaknál sűrűbb betegségi (cholera) és halálesetek fordulnak ugyan elé, mint normalisan, a nem legjobb víz és apró halak élvezése folytán. A kormánybiztosság azonban rögtön és erélyesen intézkedett és több Korfón-féle kútat fúratott a telepes helyeken.

Különbö jórésze a telepéseknek most távol van. Mintegy 600, tehát csaknem ötöd-részek aratóban van s csak most kezdenek hazaszállingózni. Mintegy 50 eselédnek szegődött, napszámoként pedig 270 felnőt és 10 gyermek van távol. Ez adatok szerint tehát eddig a csángóknak csaknem egy harmad része volt távol a települési helytől.

Heti szemle.

„Mintha újra hallanók a pusztán... gyilkos testvér botja zuhanását“ — oly kegyetlen szellem beszélt Szalay Károly, a híres kaposvári prókátor rendkívül rideg, bár éleseszü magánvándló beszédjéből, a nyíregyházi, már valahára véges-tárgyalás mostani és, háláisten, legutolsó hetében. Hatást tett vele, úgy hogy még (?) a nyíregyházi kereskedő ifjúság is neki lelkesedett rajta és persze hát fáklászenében öhajtott tűzének, füstjének, hangulatának kifejezést adni. Hanem úgy hallszik, még is abban hagyta: tán épen el is röstelkedett az Eötvös, a nagy védő, nagy beszédjére. Mert nem is afféle szó beszéd volt az: valóságos kijelentés, világsága az észnek, lángja a szíynek, fellobbanása a kiengesztelődés szellemének: s bizonyára megtette hatását nemesak a tárgyalás közönségére, hanem üdvösen az egész olvasó közönségre. És annak utána most bezártnak azok az iratok, az a sok szenny és tévedés. Láttunk gyermeket, ki megtagadja, nem ismeri meg élő apját, láttunk anyát, ki nem ismerte meg holt gyermekét, láttunk gyermeket, ki gyilkossággal vádolja saját édes apját, láttunk apát, ki hamis esküvel vádolja gyermekét: hallottunk szavakat, melyek arra irányulnak, mintha Magyarországon a zsidóság és a keresztények keresztet harcot vívnának: mind ez idegen szellem, idegen irány kifolyása.

S hogy tovább hallgassuk a Vörösmarty „Vén cigányát“: mintha újra hallanók a pusztán... az első árvák sir beszédét! — oly hallatlan siralom színhelye az imént még oly kies, bájos Ischia szigete Nápoly mellett. Több városa, főkép a szerencsétlen Casameciola teljesen összeomlott. Vagy ötezer lélek vesztett oda. A szép olasz égélj koronás feje sir. Mintha beteljesedni készülne a vén cigány óhaja: „a vak csil-

dig bolondja a csillogónak s ékesnek: a győzelmes esázsárság tollakkal terheli legbátrabb katonáit. Murat tollbokrétája mintha csak vakmerő bátorságának volna külső jele. A vad főnök, kit szép tollairól ismernek fel, ebben tökéletesen hasonlít a civilizált főnökhöz. A esaták, hódítások, győzelmek, halotti szertartások általánosságban nagyszerű tollkiállítások, és egy nép diadalmáról tollainak szépsége és büszkesége szerint ítélt.

Igen, mindenki, tollainak jellemével bír: a szelid gerliczének tollazata olyan, mint a fülhomály, ő maga is szerény, gyengéd.

A ragyogó tollazatú madarak, a kolibri, a paradicsommadár — ez élő drágakövek — a napot, a meleget, a pompát kívánják. Semmit sem találók oly szomorúnak, mint azokat a földre hullott, esőtől átázott, félig szétépett szegény kis tollakat. Mintha csak éltek és szenvedtek volna. Pihgtek, remegtek, kibontakoztak, szépekké s erősekké lettek, s most itt feküsznek tétlenül, összezsugorodva, szennyesen. Az életben lassanként mindenki elhulatlja tollait. Illúziók, képzetek, szerelmek, remények mind megannyi tövisen fenakadt szárny, a melyek a lelket csak megnehezdedve hagyják vissza!

Igen, egészen illő dolog volt, hogy madártoll szolgált a gondolat alakításához, toll, a mely élt és a mely az új alakban feléledt. Sokkal esinosabb, találóbb, fűdebb, s lengőbb dolgokat irhatott az ember ezekkel a tollakkal. A nő tolla nem hasonlított akkor az ügyvéd tollához. Minden író rányomta bélyegét tollára, a melynek hegye már csaknem elegendő volt, hogy megmondja jellemét. Volt biztosan rest toll, ideges, türelmetlen toll, ko-

lag, ez a nyomorú föld hadd forogjon keserű levében s annyi szenny és ábrándok dühétől tisztuljon meg a vihar hevében és hadd jöjjön el Noé bárkája! — mert bizony isten eljött már: megtalálták az Ararat hegy gletscherei közt, azon épen, kámfőrfából, még a szünogok kalitkája is épen van meg rajta. Ha ideveszszük még a kolera garázdálkodásait, hát bizony az isten meglátogatta ezt a mi földünket. Szinte nem is esoda, ha olyan istenkisértések esnek, mint a melyet a legnagyobb és legvakmerőbb úszó, Webb kapitány, vitt végbe a Niagara zuhatagban. „Der Mensch versuche die Götter nicht und begehre nimmer und nimmer zu schauen, was sie gnädig bedeecken mit Nacht und Grauen.“ Mert úgy jár mint a szegény Webb: csak most találták meg hulláját, fején nagy sebhelyet, a mely előidézte veszedelmét.

Felsőes királyunk és Vilmos barátja Ischlben fognak találkozni. Bismark is Kálnokyval, a mikor is sürgősen bizonyosan arról fognak conferálni, hány százezer emberrel szaporítsák meg hadseregüket, ha Karagyorgyevics Péter szerb herceg frigyre lép a hatalmas montenegrói fejedelem Zorkájával: mert sokan szép hajnal hasadását várják e frigyből. De bármí törtéjék a nagyvilágban a Csiky Gergely muzsája nem hallgat: visegrádi nyaralójában serényen dolgozik, sőt be is végezte már „Cecil házassága“ című társadalmi színművét. Persze az öreg Doppler Ferencnek végkép kiesett a toll a kezéből: az a toll, a mely megírta, igaz régen már, az első magyar operát, Ilkát. Bécsben halt meg, mert oda költözött volt ki, a hogy legtöbb zenei és művészi jelességünk a külföldre vándorol. Ha tehát a jelesek elhagynak bennünket, nekünk nem szabad magunkat elhagynunk. Üdvözöljük a temesi a liszán hazafias körrendeletét, a melyet lapunk vidéki rovatában közlünk s különös figyelmébe ajánlunk a mi megyénk és városunk közönségének is!

—d.

Távirat.

Nyíregyháza (Ered. sürg.) aug. 3. Úgy a Solymosi Eszter megölésével vádolt **met-szők, mint a hullausztatók valamennyien fölmentettek.** Amazok, azon indokolással, mivel a kihallgatott tanuk több körülményre nézve ellentmondásban vannak, s mivel Móricz nem volt esküre bocsátható, emezek, mivel a Solymosi Eszternek a dadai hullával való nemazonossága, nem volt megállapítható. A városban az ítélet hirdetés után csend uralkodik.

moly, kissé nehézkes s lapos toll, gonosz, egészen finoman hegyezett toll, unalmas toll... de ez arra figyelmeztet, hogy végezzünk.

A francia „Illustration“ után

Lehr Emma.

Hogy dolgozik a nagy író?

Eszmetörédekek.

Ne vonjátok félre ajkatok szánakozó gúnymosolylyal, ha látjátok őt, amin libegő hajjal, tűzben égő szemmel, levegőben hadonázó kezeivel végig rohan a város legnépesebb utcáin, rá se hederítve a köznapi életnek körülötte nyüzsgő zür-zavarára! Ne dobjátok követ rá, ne bélyegezzétek örültnek, ne rántsátok porba különös viselkedését. — ő Istenével beszél olyankor: neki kicsiny e világegyetemnek milliárdokat rejtegető végtelensége: neki kedve volna heraklesi erővel szétpattanítani keble zárait, hogy elküldhesse magas röptű gondolatának jótékonyan megoszló sugarait a föld minden tájkára, hogy újjongva bocsáthassa égnek diadalmas Heurékáját! Megtalálta a mit keresett!

Es minő régen kereste. Lelkének tengere azóta mennyit hánykolódott, mennyit forrongott, tajtékzott! Az eszmék küzdöttek egymással, gondolatok és érzelmek megmérhetetlen szövevényei állottak szemben s ólomsúlylyal nehezdedtek a szegény író lelkére. Érezte, hogy az eszmei világnak egy új alkotása van keletkezésben, sejtette, hogy titkos erők működnek rejtélyszerűen benne. Mind ezt érezte — mégis, mégis mikor és minő leszen a teremtés órája? Óh, mióta éri ő mindezt! Vele álmódott, vele kelt, vele nyugodott, rajta merengett üres óráiban: neki köszönhető, hogy szórako-

HELYI HIREK.

* **Városunk törvényhatósága** f. h. 3-án pénteken közgyűlést tartott, a melynek tárgyai közül kiemeljük a következőket. Tudomásul vette a tanács, illetve a közegészségügyi bizottság intézkedéseit az esetleg átterjedhető kolerajárvány megállítását illetően, a melyek közt a már közlöttékön kívül az utcák, terek, temespart napenkénti söprése, rendszeres öntöztetése is foglaltatik, s hogy a kapitányság támogatásul két törvényhatósági bizottsági tag bizatik meg az intézkedések végrehajtásának rendszeres ellenőrzésére. Az orvosok és természetvizsgálók 1884-iki temesvári vándorgyűlésének alkalmára az ottani helyirendező bizottság közli a törv. bizottsággal a gyűlés programját s egyszersmind anyagi támogatását kéri a gyűléssel egybekötött tudományos ezétra. A közgyűlés tekintve a gyűlésnek a délvidék egészségi és művelődési viszonyaira való fontosságát, 100 forintot szavazott meg e ezétra. Nem esatlakozik Aranyos-Tordamegyének a helygymnasterhez intézendő folyamodásához, hogy némely kihágási bünesetek a járásbíróságoktól elvéve a pol. hatóságok illetékessége alá vonassanak. De támogatja Györmegye feliratát a pénzügyminis-teriumhoz a kőso árának leszállítása tárgyában. Nem fogadta el aztán a jog és pénzügyi bizottság-nak Fünke kath. hitközségi organistának nyugdíj ügyében benyújtott folyamodására adott azon javaslatát sem, hogy nevezett organista fizetésének felével nyugdíjaztassék, azon indokolással, hogy nevezett organista a város egyenes szolgáltatá-ban nem állván, föle nyerhető nyugdíjra nem tarthat igényt. Elhatározta továbbá, hogy az eddig bérbeadott városi lóherékértéket további 6 évre ismét bérbe adja; jelentkezések a bérletre nov. 1-éig történhetnek, 1 1/2 holdnál többet egy bérlő nem kaphat. Elsőség adatik azoknak, a kiknek házuk és marhájuk van. Ha a bérlet tartama közben fölemeltek a föld adó, az adóemelést a bérlő téríti meg. Emeljük még meg, hogy Mes-ser Fülöp városi ügyésznek saját kértére aug. végéig meghosszabbították a szabadságideje.

* **Halál.** Vigasztalhatlan vesztéség érte a helybeli reform. hitközség vigasztalóját, Erdős József lelkészt és gyászborult ifju hitvesét. első és egyetlen fiuk rendkívüli fejlődésnek indult élete tizedik havában jul. 30-án meghalt. Temetése jul. 31-én ment végbe: a szomorú rava-talnál Schwalb György, helybeli evang. lelkész mondott magyar nyelven megható gyászimát.

* **Tűzkár.** A város felkén, a vojloveczi erdő mellett felrakott búzaasztagok közt a héten kétszer ütött ki tűz. Hétfőn a Rusz és Schwe-fel asztagja (vagy 12 hold termése) égett el, En-gel H. úrnak ott működő gőzeséplőjétől kapván szikrát. Az asztag nem volt biztosítva. Szerdán meg a neki szomszédságában álló Klein-féle asztag gyült meg égett el. állítólag szintén a gőzeséplőtől fogván tüzet. Ez az asztag biztosítva volt.

* **Cholerin** megbetegedési esetek városunkban, mint máshol, s máskor, az idén is fordulnak elő, de általában aránylag kevesebb szá-mal, mint egyéb években.

* **Tanügyi statisztika.** Torontál megye lakóinak száma 530.988. A tankötelesek száma: mindennapi 56.304, ismétlő 22.749; összesen 79.053.

zottságáért a világ pengégre állította! Kezdetben kicsiny volt az indulat. Majd nőttön-nőtt, hova-to-vább erősödött, bekövetkezett a belső szenvedés, a szív sajgó fájdalma: hisz érezte a költő, hogy harmonia akar lenni a szívében, de hogy e har-mónia előföltétele, a szenvedés most megy csak végbe. Izzóbb, mindig izzóbb lesz a lélek vulkán-jában szunnyadó tűzomoly. — a nyomás a fe-szülés mindig nagyobb, — végre kitör, eget kér az isteni szikra: a hosszú lelki vajadás chaosa a költői minék hirtelen felvillanó alapeszméjévé fejlik. Consummatum est!

Az író nemesak a papíron dolgozik. A tulaj-donképeni alkotás a lélekben megy végbe. Olyan ez a benső munka, mint az erjedés: az eredmény a tisztult, kifortított mű. Jaj az írónak, kinek nincs annyi erkölcsi ereje, hogy az erjedés végét elvárja: ki megszakítja a folyamatot, s előbb öhajítja a gyümölcsöt, mint amire megéri. Műve legjobb esetben (nagy szellemeknél) pszichológiailag érdekes tévedés — de mindenképen tévedés. Ilyen majdnem minden író ifjúkori munkássága. De még a legnagyobb költők közt is ritkaság a lelki életnek az a bizonyos szoborszerűen krystallizált nyugalma, mely pl. egy Goethe vagy Arany János legtöbb művét jellemzi. Nem veszt a közvet-lenség általa, előttünk áll az egész kép, — de a pil-lanatnyi hev indulatos hullámzásaitól megtisztultan.

Az alap gondolat, — ha esakuzyan az örök emberit képviseli — tulajdonképeni sarkpontja, fordulópontja az egész műnek. Nem földi elem, hanem isteni adomány, egy hamleti probléma, a Faust eszmei conflictusa, a Toldi alakjának elegikus-tragikumja: a költő huzamos és fokozott lelki álla-potából következő zseniális megfogalmazás. Hosszú lelki működés előzi meg, de mag a villám, mely egy-szerre megvilágítja a lét és nem-lét összes utait, és mely belepillantást juttat a már majd kétségbe-esett költői geniushoz.

Iskolába járt 56,687, nem járt 22,366. Anya nyelv szerint: magyar 9,537, német 24,922, szerb 14,489, másnyelvű 7,739. Tanító volt összesen 616. Az iskolák évi jövedelme 353,632ft. Állami elemi is-kola van 4, felső népiskola 3, polgári iskola 2, kisdudóvó 6.

* **Német színház.** A Doba társulata mult vasárnap Nestroy bohózatot „Eulenspiegel” jét adta. Hettén Miranitol „A zsidó család” ez. s Suppé által zenével ellátott „Original-characterbildet,” melynek nemes tendenciája jól hatott tolerans hajlamu publikumunkra. A szerep-lők, különösen Tewelet ur, a rongyoszdó s erepében nemes kedvelj játszottak. Szerdán Je-schek ur excellált az ő jutalomjátékában, a Raimund régi jó „Alpenkönig” jében. Csütörtök a hétfőről elmaradt „A szerelem szem-ei” ez. salonvigjáték került szívre.

* **Tolvajhajsza.** E hét elején egy helybeli család esti látogatóból hazatérvén (úgy 10 óra tájban) az udvarbeli kert gyümölcsfái közt moz-gást, zörrenést hallanak, női tagok sikoltanak. Férfi bátran a bokornak tart, süri erősen megzörren. titka, egy ember a lak villám gyorsan a kerítés-re pattan, egy ugrás és oda át van a szomszéd udvarban. Strásza állittatik a kerítéshez, szomszéd-nál az utcáról bezörgetnek, senki sincs hóm. Bakter marad a kapunál, várják haza a gazdáját. Jön a gazda, ifju nővel. „Uram tolvaj a házában” Kules esikordul, kapu kordul. Puskát ide és izi-be, hajtócsapat több szomszédal megerősböve, meg vitézül, s tolvajt fogni készül. De haj, hol vaj a tolvaj? Kikutatva minden szeglet, minden zög, de mind hazug; tüvé téve titkos lomtár, sőtét hómbar, fölkeresve minden nyom bár: a tolvajnak nincs nyoma. „De ott van a?” kiált fel, egy szem feles, ott mászkál a ház tetején. Nagy riadal, mind rárivall: de a tolvaj nagy keményen iramodik s már ott fenn van a kényemen és lóbál-ja lábait. Rárivallnak, puskát fognak, az nem megy el, nem is felel, csak izeg, csak mozog, csak lóbálja lábait. Hát mi a? tűnődik a compánia. Csak árnyék a, gyertya árnya, nem egyéb, mondja bölesen egy cseléd, még pedig felér, a család pesztonkájta, a ki ügylatszük, egészen tisztában volt a helyzettel eleitől kezdve, s a ki azután a tolvajhajszolók kitért hahotája foly-tán láthatólag megkönyebbülten lélekzett fel s el-mondja, hogy ő bizony mélyen aludt, mielőtt a gazdájta hazajött volna, s nem vett észre semmit sem. De nappal a hogy gazdájta állítja, nagyon is észre szokta vala venni a szomszéd esábitó-lamvny szílvait s nem egyszer nyájasan elmereng-ni az áldástól görnyedező gyümölcsfákon. Szinte jó, hogy baj nem történt, mert a kerítés meglehe-tősen magas.

* **Helyi hajóközlekedés** Pansova-Belgrad és Zimony közt:

	Délelőtt,	
Pansováról indul	7 és 10 óraker.	
Zimonyból	8 és 12	„
	Délután,	
Pansováról indul	4 óraker	
Zimonyból	6	„

VIDÉKRŐL.

A temesvári magyar nyelvterjesztő-egylet érdekében Temes megye alispánja a következő körrendeletet intézte az alája rendelt

Az ilyen magasztos felvillanása az egyéni-ségnek sajátja a nagy szellemeknek, költőknek, írónak, felfedezőknak, tudósnak egyaránt. Ez különbözteti meg őket a közönséges emberektől, fetemeli őket az átlagos tömeg színvonalán! — Nagyon értjük a világ előtt excentricitásnak lát-szó különczkedéseket, — értjük és megbocsátjuk, mert hisz lelkők minden mű, minden alkotás, minden felfedezés alkalmával katharsison megy ke-resztül, súlytól, nyomástól szabadul meg.

De mikor megszületik az eszme, a költő még csak maga érzi azt. Most jön a második nagy feladat: eszmét mással megéreztetni. Erre pedig nem elég, hogy kizárólag a maga szempontjából állítsa elé. — hisz hol van az a magaslát, melyen ő, a költő, a maga átélte lelki tapasztalatai-val áll, — s hol fekszik az a mélység, melyen olvasója küszik? Nem elég az sem, hogy gyorsan alkosson, s mintegy in flagranti lekapja a belső képet. Hisz annak a megvillanó szikrának még hatalmas lángszloppa, és pedig nem sze-szélyesen csapkodó, hanem derült Vesta-tűzként égő lánggá kell megnövekednie. Mi hosszút pedig ez az út a szikrától a tisztult lángig.

Csak ha ezen hosszú lelki processusnak vé-gére járt az író, — akkor ilhet az íráshoz. Maga az érzéki megjelenítés, vagyis írás, szintén annál tökéletesebb, mentől tartósabb. Nincs nagyobb ve-szedelem, a gyors munkánál. Nemesak hogy fél-szeggé teszi a létesített művet, magát az író lel-két is elsekélyíti mindenbe. Az író nem élheti magát bele hősbé, gondolataiba, — hamarosan s nem ritkán tévesen rajzolja még a körvonalakat is, pszichológiai szarvashibákat ejt: — de mi több, igen sokszor a külső alakot is elhanyagolja. Mert ha az egész mű conceptiója főbb vonásaiban gon-dolatban meg van is, a finom esetvonások, a részletárvnyékolás mindig csak az írásnál jön meg.

járásai szolgabírákhoz, valamint Vinga és Fel-ért em p l o m r. t. városok polgármestereihez: „Magyar nyelvterjesztő-egylet” ezim alatt hazafias irányu egyesület alakult meg a mult évben a megye székhelyén, mely ezéjlául edes hazánk zengzeng nyelvének terjesztését tűzte ki. Az egye-sület már is oly szép eredményeket ért el: élet-képességének annyi fényes, s az egész haza há-lájára és elismerésére méltó jelét adta, hogy csak örömmel jelezhetem, miszerint működését most már a megye egész területére kiterjeszteni szán-dekozik. Hogy azonban e működés minél hatatós-abb legyen, szükséges, hogy a közérdeklődés is ez egylet iránt felhívassék. E közérdeklődés és lelkesedés telheti csupán az egylet működését valóban áldásossá. Ha a közigazgatási tisztviselő, kinek az egylet által kitértözött ezél elősegítése ugyis egyik legnemesebb feladatai közé tartozik, öröm-mel áldoz neki pár órát, ha a községi jegyző köztudomásra hozza az egylet ezéljait és propa-gandát gyűjt falujában: ha társaskörökben, kávé-házakban, kaszinókban ez ügynek is lesznek buz-gó apostolai, ugy az egylet sikeresen fogja be-tölthetni feladatát megyénk területén is. Midőn tehát az egylet által kibocsátott körlevelet Tekin-tetességednek és általa a járásbeli közs. előjárók-nak megküldeném, erősen meg vagyok győződve, hogy saját belátása és hazafias érzülete szerint, a legezélszerűbb utakat, módokat és eszközöket fogja felhasználni arra nézve, hogy a tagok gyűjtés-e — az egylet megszívlelendő ezélja érdekében — minél nagyobb és minél fényesebb eredményt érjen el. A gyűjtővek folyó évi szept. hó 30-ig hozzáam betérjesztendők. Temesvárott, 1883. évi július hó 27 én. Rácz Atanáz kir. tanácsos, alispán.

UJDONSÁGOK.

— **Szeffert főügyési helyettesnek** — mint egy bécsi lap írja — a máriahíll művirágygár mun-kásnői a mult szombaton pompás babérkoszorut küldtek el a felirattal: „Az igazság védelmezőjének.”

— **Petőfi-reliquiák.** Komócsi József a Petőfi társaság alelnöke, ki a mult héten Szatmáron bará-tai és jóismerősei vendége volt, a többek közt Kovács Eduárd kir. tanácsos, homoki földbirtokost is meglátogatta. Ez alkalommal Kovács Eduárd Petőfinék egy még eddig sehol meg nem jelent sa-játkezűleg írt versét és egy levelet, melyeket évti-zedek óta drága ereklyékként őriztek, Komócsy-nak adta, hogy azt a Petőfi-társaságnak adja át. Ugy az emlékvés, mely egy albumba volt beirva, mint a levél Kovács Eduárdné Térey Mária-hoz. Petőfiné Szendrey Julia benső barátnéjához van intézve. Az emlékvésert az albumba 1846-ban, a levelet 1847-ben írta a halhatatlan költő. Az ér-dekes reliquiákat nem közli addig, a mig a Pe-tőfi-társaságnak be nem mutatják.

Szerencsétlenség a temesvári indóházban. Jo-hann Sándor vasúti fűtő a sineken épp akkor ment keresztül, midőn a fővárosból jövő vonat berobo-gott a pályaudvarba. Az éjjeli eső miatt sikossa vált uton elesuszván, a gőzmozdony elkapta a szerencsétlent, ki a kerekek alá kerülve darabok-ra szakítottott.

Önyilkosok. Nagyváradon Nagy Ákos honvéd-hadnagy a katonai lövőkertben föbelötte magát. Az eset különféle kombinációkra adott alkamat.

Az írói mű esakis akkor mondható tökéle-letesnek, ha úgy conceptiója, mint külső megjele-nítése minden egyes vonásai lelkiismeretes munká-ról tanuskodnak. A zseniálitásnak megvan az az átka, hogy az emberek szeretik összetéveszteni a léha felületesség, legjobb esetben a gyors itélőkép-ességnek egy bizonyos nemével. Mi bámulatos gyorsan ír! Mi könnyű stílus a van! Minő sokat képes írni! Nem ritkán hallunk ilyen diesérő sza-vakat. Pedig a gyors írás, a sok-írás, legtöbbször sekély írka-fírka, melynek maradandó értéke ke-vés. Egy Arany János, Vörösmarty, Eötvös, Goethe kéziratái telvék javításokkal. Mert hisz az író, a mikor ír, és az által hogy ír, izzasztó verejtékes munkát végez, melynek révén egy „betegségtől” szabadul meg. Az író egyénisége és műve köleső-nös tükörképek.

Vannak ritka esetek, a mikor egyes kivá-lóbb szellemek gyorsan is tudnak maradandót al-kotni: de legritkább esetben olyat, a minék világ-történelmi értéke van, a mi általánosan emberi. Va:y ha igen, ugy a kílalak leszen pongyola és nem eléggé jellemző.

A mű alakja és tartalma ugyanis tökéletes egyensúlyban kell, hogy álljon. Az alaknak nem szabad, sem többet, sem kevesebbet kifejeznie, mint a mennyit a mag, a tartalom ér. Az igazi classicitást akkor éri el az író, ha nem csak hat-almas, eredeti, mély gondolatai vannak, hanem, ha e gondolatok a külső megjelenítésben teljes értékűkkel, minden árnyalataikkal érvényre jutnak.

Nyilván való, hogy ez csak is akkor történ-hetik, ha az író követi Horatius szavát: „Nonum prematur in annum.”

Dr. F. E.

azonban az elhúrt által édes atyjához hátrahagyott levél tartalma világot vet a rejtély titkára, mely szerint azt írja: „hogyan meguntam életemet és kedvesemnek adott becsületiszavam be nem válthatásával bizonyíthatom csak becsületem és adott szavam szentségét.“ A szerencsétlen ifjú hadnagy a honvédszázalójának egyik díszje, az itteni társadalmi körök egyik kiváló alakja, a katonai szakértelem, képesség, pontosság és jellem prototípusa volt. Mint tengerész, akadémiai növendék és hajó hadnagy már 19 éves korában hajótörést szenvedett a Fok-Földön, Dél-Afrika partján, de végzetete megtartotta a hullámok között csak azért, hogy még végzetesebben fejezze be ifjú életét. Az öngyilkosság előtt való napon még végig kedélyhangulatban távozott el a mitsem sejtő család szerető köréből, hogy délután már kioltja ifjú életét. — Dr. Putlitz a berlini egyetemen az államtudományok nagy tehetségű magántanára a múlt kedden berlini lakásán agyonlőtte magát. Dr. Putlitz, a ki körülbelül 30 éves lehet s két év óta nős, Putlitz Gusztávnak, az ismert költőnek fia, látszólag a legszerencsésebb viszonyok között élt. Csak nem régebben nevezték ki egyetemi magántanárnak és alig 28 éves korában már meghívták a hallei egyetemre rendkívüli tanárnak. Boldog házasságban élt Flemming gróf karlsruhiai porosz követ lányával, egészséges, élénk kedélyű férfi volt. Az öngyilkosság okául némelyek hírtelen támadt örülési rohamot, mások pedig amerikai párbajt emlegetnek. — Kedden meg a fővárosban történt megrendítő öngyilkosság. Deutsch Berta, Deutsch bizományosnak lánya néhány hónap óta jegyben járt dr. Berger Adolf fővárosi ügyvéddel, ki rajongó szerelimmal esingőtt rajta. Az utolsó pillanatban olyan akadály merült föl, mely alkalmas volt rá, hogy a jegyesek reményét meghiúsítsa. A szegény leány fölöttébb restellte, hogy kiesínyes okok miatt szakítják el választottjától s szegényében követte el az öngyilkosságot. Lehuzta ujjáról jeggyűrűjét s délelőtt tizenkettő órákor leugrott a sugárúti ház harmadik emeletéről. Szörnyet halt. A zuhanásra kísietett házbeliek ott találták őt szétvert fejjel, vérben feküdvén a lépcsőházban. Anyja elájult a borzasztó hírre s alig tudták észre téríteni. Értesítették a vőlegényt is, ki lelkendezve rohant a szerencsétlenség helyére és zokogva borult menyasszonyának hült tetemére, melyet a rendőrök megérkezése után elszállítottak a Rókus kórházba.

Felelős szerkesztő: **Wigand János.**

Főmunkatárs: **Dr. Finácz Ernő.**

Kiadótulajdonosok:

Wigand János és a „Beck & Koszanicz“ cég.

NYILTTÉR. *)

A Zacherl-féle porról.

A „Zacherl-por“ elnevezés egyrészt az által, hogy e por mint ilyen első volt a kereskedésben, másrészt, hogy rendkívüli hatása által a közönség minden körében elismerés és népszerűsége tett szert, úgy szólván mindennemű féreg pusztító szerek közös fajnevévé lett, azaz, a nagy közönség hozzászólt a Zacherl-por névvel egy féregpusztító por minden jótulajdonosságait jelölni meg, úgy hogy a Zacherl-por nevezet egy jelentésű lett a féregporral. Ennek az a ferde állapot lett a következménye, hogy sokan azon hitben, hogy Zacherlport vesznek, csak közönséges féregport kaptak, mi több, nem egyszer surrogatumok, sőt egészen hatástalan szerek, melyeknek olesósága megkedveltető, Zacherlpor gyanánt kínáltattak, hogy nagyobb keletjük legyen. Úgy hogy ennek folytán, ha „igazi Zacherl port“ kíván valaki Zacherl Zacherl-porát kellene kérnie. Hogy tehát félreértés ne támadjon, meg kell magyarázni, miről lehet biztosan megismerni: A valódi Zacherl-por a kelet pyrethrum-növényeiből készült sajátos eredeti malomkészülékkel. Számos bizonyítvánnyal és minden világkiállításon **kizárólag** kitüntetett hatása főképp az alkatrészeit tevő növények szerzőforrásainak legpontosabb ismeretében áll, mert ezek a féregporhoz viszonyítva olyanok, mint a szőlőtermék a borhoz. A **tengerentuli, gyorsan élő féregpor** stb. mint **ujon felfedezett** vagy javított szerek neve alatt árult porok félrevezetői a közönségnek, mert a pyrethrumpon kívül semmiféle ásvány vagy növény részekből készült szer nincs, mely a nélkül, hogy **méregtartalmu**

*) E rovatbeli közleményekért a szerkesztőség nem felelős.

legyen, elegendő hatást mutatna fel. A Zacherl-por hosszabb eltarthatás céljából csak eredeti csomagolásban árulatik. A ki tehát igazi Zacherl-por akar venni, csak ilyet fogadjon el, a melyen pecsét és védjegy van (Cserkesz); ezeket is vizsgálja meg jól, mert előfordult, hogy ezeket is meg hamisították, sőt már használt csomagokban árultak egészen hatástalan port.

Pancsován kapható: Radda Fr. Graff W. H. Bauer F. gyógyszer-táráiban, Krancsevics P. fia, Panic M. Schopovics M. fia, Arsenievics T. és Boskovics A. fia, kereskedésekben.

Zacherl J.
Bécs, (Goldschmiedgasse.)

HIRDETÉSEK.

5699. szám.

tkkvi 1883

Árverési hirdetmény.

A pancsovai kir. törvényszék mint telekkvi. hatóság részéről ezennel közhírré tétetik, hogy Weinstein Samú opovai lakos végrehajtónak, Paresanin Tima és Mita, Pischev Giga, Stoikov Koszta és Stana Radin, Jefta és György barandai lakosok végrehajtást szenvedettek elleni 30 frt. tőke követelés, ennek 1876 évi augusztus hó 15-én járó 12% kamatai 20 frt. pénzbírság 93 frt. 67 kr. perbeli 8 frt. 60 kr. végrehajtási, valamint 9 frt. 50 kr. megállapított jelenlegi és még felmerülendő költségeknek kielégítése végett **1883 évi Szeptember hó 10-ik napjának d. e. 9. órákor** a barandai község házában az ezen törvényszék területén fekvő Baranda községe 918. számú tkkvi. foglalt következő ingatlanok u. m. Paresanin Tima és Mita nevén álló 150 hrsz. 3 hold 532 □ öl I. oszt. szántó, 350 frt. továbbá a barandai 919 sz. lapon Ilisev Giga nevén álló 108 hrsz alatti 1 hold 1498 □ öl I. oszt. szántó 203 frt. a barandai 920 sz. lapon Stoikov Koszta és Stana nevén álló 149 hrsz. 4 hold 49 □ öl II. oszt. szántó 352 frt. és a barandai 921 sz. lapon Radin Jefta és Radin György nevén álló 166 hrsz 3 hold 718 □ öl I. oszt. szántó 362 frt. ezennel megállapított kikiáltási ár mellett külön külön elfognak árvereztetni és akkoron magasabb ígért hiányában a kikiáltási áron alól is elfognak adatni.

A venni szándékozók kötelesek a kikiáltási árnak 10% át készpénzben vagy óvadékképesnek nyilvánított értékpapirokban bánatpénzül letenni.

Kelt Pancsován a kir. törvényszék mint tkkvi. hatóságnak 1883 évi május hó 7-én tartott üléséből.

Mihajlovics
jegyző.

Hergloz
elnök.

3750 szám.

tkvi. 1883.

Árverési hirdetmény.

A pancsovai kir. törvényszék, mint tkvi. hatóság, részéről ezennel közhírré tétetik, hogy Radovanov Manó pancsovai lakos végrehajtónak Svilongabja Vladislav ferdinandsdorfi lakos végrehajtást szenvedett elleni 40 frt. tőke követelés, 3 frt. 80 kr. perbeli 1 frt. 75 kr. végrehajtási valamint jelenlegi és a még felmerülendő költségeknek kielégítése végett **1883 sept. 3-ik napjának d. e. 9 órákor** Illaneca község házában az ezen törvényszék területén fekvő Illaneca község II. kötet 618 lap sz. tkkvi. foglalt következő ingatlanok u. m. 36 hrsz. a. foglalt 1 hold. I. oszt. szántó, 149 sz. a. foglalt 2 h. I. oszt. kaszáló előbbi 149 frt. utóbbi 300 frt. becsértékben mint ezennel megállapított kikiáltási ár mellett külön külön elfognak árvereztetni és akkoron magasabb ígért

hiányában a kikiáltási áron alól is elfognak adatni.

A venni szándékozók kötelesek a kikiáltási árnak 10% készpénzben vagy óvadékképesnek nyilvánított értékpapirokban bánatpénzül letenni.

Kelt Pancsován a kir. törvényszék 1883 mart. 27-én tartott tkvi. üléséből.

Mihajlovics
jegyző.

Hergloz
elnök.

7513 sz.

tkkvi. 1883

Árverési hirdetmény.

A pancsovai kir. törvényszék mint tkkvi. hatóság részéről ezennel közhírré tétetik, hogy Christian Antal pancsovai lakos végrehajtónak Barics Nedelkó pancsovai lakos végrehajtást szenvedett elleni 300 frt. tőke követelés ennek 1876-évi november hó 1-ső napjától járó 6% kamatai 23 frt. 05 kr. perbeli, 65 frt. 40 kr. végrehajtási, valamint 8 frt. 10 kr. megállapított jelenlegi és még felmerülendő költségeknek kielégítése végett **1883-évi szeptember hó 28-ik napjának délelőtt 9 órájkor** a kebelbeli tkkvi. hatóság helyiségében az ezen törvényszék területén fekvő Pancsova községe 525 számú tkkvi. foglalt következő ingatlanok u. m. A + 3 rsz. 4348 hrsz. 169 □ öl udvar, 4379 hrsz: 700 öl □ szántó, 4350 hrsz: 269 □ öl kert 430 frt. 50 kr. ezennel megállapított kikiáltási ár mellett elfog árvereztetni és akkoron magasabb ígért hiányában a kikiáltási áron alól is elfognak adatni.

A venni szándékozók kötelesek a kikiáltási árnak 10% át készpénzben vagy óvadékképesnek nyilvánított értékpapirokban bánatpénzül letenni.

Kelt a pancsovai kir. törvényszék, mint hatóságnak 1883 évi június hó 28-án tartott üléséből.

Mihajlovics
jegyző.

Stokka
elnök.

5233 szám.

tkvi. 1883.

Árverési hirdetmény.

A pancsovai kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről ezennel közhírré tétetik, hogy Jovánovits testvérek pancsovai cég végrehajtónak Manojlovics Mihály dollovai lakos végrehajtást szenvedett elleni 186 frt. 30 kr. s jár. iránti követelése behajtása végett **1883 évi augusztus hó 31-ik napjának d. e. 9 órákor** a dollovai község házában az ezen törvényszék területén fekvő Dollova községi 1104 számú telekkönyvben foglalt következő ingatlanok, u. m. 426 számú ház s 400 □ öl házhely 500 frt. ezennel megállapított kikiáltási ár mellett külön külön elfognak árvereztetni és akkoron magasabb ígért hiányában a kikiáltási áron alól is elfognak adatni.

A venni szándékozók kötelesek a kikiáltási árnak 10% át készpénzben vagy óvadékképesnek nyilvánított értékpapirokban bánatpénzül letenni, vevő pedig köteles a vételár 2 egyenlő részletben, és pedig az első részletet, melybe a bánatpénz betudatik, az árverés napján, a 2 részletet az árverés jogerőre emelkedésétől számított 15 nap alatt az árverés napjától számított 8% kamattal együtt lefizetni. A jelen hirdetmény kibocsátásával egyidejűleg megállapított többi árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen telekkönyv hatóságánál tekinthetők meg.

Jelen kérvény költségei 10 frtban megállapítottak.

Kelt a pancsovai kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóságnak 1883 évi Május hó 9-én tartott üléséből.

Mihajlovics
jegyző.

Stokka
h. elnök.